

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 10ης Μαΐου 2004^{*}

Στην υπόθεση T-391/02,

Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, με έδρα το
Bochum (Γερμανία),

Josef Kloh, κάτοικος Eichenried (Γερμανία),

εκπροσωπούμενοι από τους δικηγόρους R. Steiling και S. von Zimmermann-
Wienhues,

προσφεύγοντες,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους H. Duintjer Tebbens και
U. Rösslein, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

και

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τους J.-P. Hix και F. Ruggeri Laderchi,

καθών,

υποστηριζομένων από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Braun, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση μερικής ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 273, σ. 1),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. Pikkung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Ιστορικό της διαφοράς και νομικό πλαίσιο

- 1 Η Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV (ομοσπονδιακή ένωση ανακυκλώσεως των τροφίμων και των υπολειμμάτων τροφίμων, στο εξής: BNS) είναι ένωση γερμανικού δικαίου της οποίας ο σκοπός είναι η προστασία και η προώθηση των κοινών οικονομικών και υγειονομικών συμφερόντων που συνδέονται με τη μεταποίηση υπολειμμάτων τροφίμων σε ζωοτροφές. Αυτή δηλώνει ότι συγκεντρώνει μια εκατοστή επιχειρήσεων, από τις οποίες οι περισσότερες συγκεντρώνουν υπολείμματα τροφίμων και παράγουν, με βάση αυτά, τροφές για τους χοίρους. Η BNS θεωρεί ότι εκπροσωπεί τα συμφέροντα των μελών της τόσο έναντι διαφόρων εθνικών και κοινοτικών αρχών όσο και έναντι της κοινής γνώμης.
- 2 Ο J. Kloh (στο εξής: δεύτερος προσφεύγων) έχει γεωργική εκμετάλλευση εκτροφής χοίρων και ανακυκλώνει τα υπολείμματα τροφίμων εντός της επιχειρήσεώς του. Είναι μέλος της BNS.
- 3 Στις 3 Οκτωβρίου 2002, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν τον κανονισμό (ΕΚ) 1774/2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ L 273, σ. 1). Το άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι απαγορεύεται «το τάισμα εκτρεφόμενων ειδών πλην των γουνοφόρων ζώων με υπολείμματα τροφίμων ή ζωοτροφές που περιέχουν ή προέρχονται από υπολείμματα τροφίμων».

4 Το άρθρο 32 του κανονισμού 1774/2002 ορίζει τα εξής:

«1. Ύστερα από διαβούλευση με την αρμόδια επιστημονική επιτροπή για κάθε θέμα που ενδέχεται να έχει επιπτώσεις στην υγεία των ζώων ή στη δημόσια υγεία, είναι δυνατόν να τροποποιούνται ή να συμπληρώνονται τα παραρτήματα, καθώς και να θεσπίζονται κατάλληλα μεταβατικά μέτρα σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 33 παράγραφος 2.

2. Όσον αφορά την απαγόρευση της χρησιμοποίησης υπολειμμάτων τροφίμων που αναφέρεται στο άρθρο 22, σε περίπτωση που υφίστανται κατάλληλα συστήματα ελέγχου στα κράτη μέλη πριν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται μεταβατικά μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 1, προκειμένου να επιτραπεί η συνέχιση της χρήσης ορισμένων τύπων υπολειμμάτων τροφίμων στην τροφή των ζώων υπό αυστηρά ελεγχόμενες προϋποθέσεις για μια περίοδο όχι μεγαλύτερη των τεσσάρων ετών, αρχής γενομένης από την 1η Νοεμβρίου 2002. Τα μέτρα αυτά εξασφαλίζουν ότι δεν υπάρχει υπέρμετρος κίνδυνος για την υγεία των ζώων ή τη δημόσια υγεία κατά τη μεταβατική αυτή περίοδο.»

5 Από το άρθρο 38, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1774/2002 προκύπτει ότι το άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο β', και το άρθρο 32 του ίδιου κανονισμού εφαρμόζονται από την 1η Νοεμβρίου 2002.

6 Μετά την άσκηση της παρούσας προσφυγής, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2003/328/ΕΚ, της 12ης Μαΐου 2003, για μεταβατικά μέτρα, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χρήση υπολειμμάτων τροφίμων της κατηγορίας 3 στη διατροφή των χοίρων και την απαγόρευση της ανακύκλωσης εντός ενός ζωικού είδους για τη διατροφή χοίρων με χυλό (ΕΕ L 117, σ. 46). Η απόφαση αυτή επιτρέπει, κατ' ουσίαν,

στη Γερμανία και την Αυστρία να εξακολουθήσουν να χορηγούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, και το αργότερο έως τις 31 Οκτωβρίου 2006, ατομικές άδειες στους υπευθύνους των εγκαταστάσεων και των μονάδων για τη χρήση υπολειμμάτων τροφίμων στις προοριζόμενες για τους χοίρους τροφές.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 7 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Δεκεμβρίου 2002, οι προσφεύγοντες άσκησαν την παρούσα προσφυγή.
- 8 Ζητούν από το Πρωτοδικείο:
  - να ακυρώσει το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού 1774/2002 καθόσον επιτρέπει μεταβατικά μέτρα υπό την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού για περίοδο όχι μεγαλύτερη των τεσσάρων ετών, αρχής γενομένης από την 1η Νοεμβρίου 2002 (στο εξής: προσβαλλόμενη διάταξη).
  - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία προς υποστήριξη των αιτημάτων του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Με διάταξη της 9ης Ιουλίου 2003, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου δέχθηκε την παρέμβαση αυτή. Η παρεμβαίνουσα, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, κατέθεσε υπόμνημα παρεμβάσεως, περιοριζόμενο στο ζήτημα του παραδεκτού.

10 Με χωριστά δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, αντιστοίχως, στις 21 και 24 Μαρτίου 2003, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο άσκησαν το καθένα ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

11 Με την ένστασή του, το Κοινοβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

12 Με την ένστασή του, το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη·

— να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

13 Οι προσφεύγοντες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί των δύο ενστάσεων περί απαραδέκτου στις 19 Μαΐου 2003.

- 14 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, αντιστοίχως, στις 4 και 24 Απριλίου 2004, ο J. Taferner, αφενός, και το Landwirtschaftskammer Vorarlberg (γεωργικό επιμελητήριο του ομόσπονδου κράτους Vorarlberg) και ο κ. Wohlgenannt, αφετέρου, ζήτησαν να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων των προσφευγόντων.

Επί του παραδεκτού

- 15 Οι καθών διάδικοι, υποστηριζόμενοι από την Επιτροπή, προβάλλουν τρεις λόγους απαραδέκτου. Ο πρώτος βασίζεται στο γεγονός ότι το αντικείμενο της προσφυγής βαίνει πέραν της αρμοδιότητας του κοινοτικού δικαστή στο πλαίσιο προσφυγής περί ακυρώσεως. Ο δεύτερος, προβάλλεται μόνον καθόσον η προσφυγή επιδιώκει την ακύρωση της άνευ όρων απαγορεύσεως διατροφής ορισμένων ζώων εκτροφής με υπολείμματα τροφίμων κατά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου. Βασίζεται στον καθαρά επιβεβαιωτικό χαρακτήρα της απαγορεύσεως αυτής. Ο τρίτος λόγος απαραδέκτου βασίζεται στην έλλειψη νομιμοποιήσεως των προσφευγόντων για τον λόγο ότι η προσβαλλομένη διάταξη δεν τους αφορά ούτε άμεσα ούτε ατομικά.
- 16 Υπό τις παρούσες περιστάσεις, πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, ο λόγος απαραδέκτου που αντλείται από την έλλειψη νομιμοποιήσεως των προσφευγόντων καθόσον η προσβαλλομένη διάταξη δεν τους αφορά ατομικά.

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Οι καθών διάδικοι, υποστηριζόμενοι από την Επιτροπή, ισχυρίζονται, πρώτον, ότι ο κανονισμός 1774/2002, ο οποίος περιέχει γενική και αφηρημένη ρύθμιση, έχει, λόγω της φύσεώς του και του περιεχομένου του, κανονιστικό χαρακτήρα και δεν συνιστά, επομένως, απόφαση υπό την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ. Δέχονται, εντούτοις, ότι

μια τέτοια πράξη μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής περί ακυρώσεως, ασκουμένης από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, στο μέτρο που το πρόσωπο αυτό αποδεικνύει ότι η εν λόγω πράξη το θίγει λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων του ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψη 36).

- 18 Ισχυρίζονται, δεύτερον, ότι ούτε η BNS ούτε ο δεύτερος προσφεύγων εξατομικεύονται υπό την έννοια της αναφερθείσας στην προηγούμενη σκέψη νομολογίας.
- 19 Ως προς την BNS, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι, κατά τη νομολογία, το παραδεκτό μιας προσφυγής περί ακυρώσεως που ασκεί μια ένωση δεν μπορεί να γίνει δεκτό παρά μόνο σε τρεις περιπτώσεις, δηλαδή, αν νομική διάταξη αναγνωρίζει ρητώς στην ένωση σειρά δικαιωμάτων διαδικαστικού χαρακτήρα, αν η ένωση αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα μελών τα οποία νομιμοποιούνται, τα ίδια, να ασκήσουν προσφυγή ή , ακόμα, αν η ένωση εξατομικεύεται λόγω του ότι θίγονται τα δικά της συμφέροντα ως ενώσεως, μεταξύ άλλων διότι η διαπραγματευτική της θέση εθίγη από την πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση (διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 1997, T-122/96, *Federolio κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1997, σ. II-1559). Κατά το Συμβούλιο, η παρούσα περίπτωση δεν εντάσσεται σε καμία από τις τρεις αυτές περιπτώσεις.
- 20 Πρώτον, ούτε το άρθρο 152 ΕΚ το οποίο, κατά το Συμβούλιο, συνιστά τη νομική βάση του κανονισμού 1774/2002, ούτε το άρθρο 251 ΕΚ, το οποίο καθορίζει τη διαδικασία της από κοινού αποφάσεως, δυνάμει της οποίας εκδόθηκε ο κανονισμός 1774/2002, αναγνωρίζουν στις ενώσεις, όπως είναι η BNS, το ελάχιστο δικαίωμα διαδικαστικού χαρακτήρα.
- 21 Δεύτερον, μόνον το γεγονός ότι προώθησε την άποψη της μεταξύ ορισμένων μελών του Κοινοβουλίου, ορισμένων υπαλλήλων της Επιτροπής και ενώπιον μιας εθνικής διοικήσεως δεν απονέμει στην BNS τον ρόλο του διαπραγματευτή. Συναφώς, το

Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η θέση της BNS δεν διαφέρει από αυτή των ενώσεων που άσκησαν τις προσφυγές στις υποθέσεις από τις οποίες προέκυψαν, αφενός, η διάταξη του Πρωτοδικείου της 23ης Νοεμβρίου 1999, T-173/98, *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1999, σ. II-3357), και η απόφαση *Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου*, που προπαρατέθηκε, και, αφετέρου, η διάταξη του Πρωτοδικείου της 20ής Οκτωβρίου 1994, T-99/94, *Asocarne κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1994, σ. II-871), και η διάταξη του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1995, C-10/95 P, *Asocarne κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1995, σ. I-4149), με τις οποίες τα κοινοτικά δικαστήρια επιβεβαίωσαν ότι οι οικείες ενώσεις δεν εξατομικεύθηκαν δυνάμει κανενός από τα κριτήρια που έχει δεχθεί η νομολογία ως προς το παραδεκτό προσφυγής ακυρώσεως ασκηθείσας από μια ένωση.

22 Τρίτον, κατά το Συμβούλιο, η BNS δεν μπορεί να επικαλείται τη νομιμοποίηση για την άσκηση προσφυγής των επιχειρήσεων, των οποίων τα συμφέροντα υπερασπίζεται, συμπεριλαμβανομένου του δευτέρου προσφεύγοντος, διότι αυτές δεν έχουν αυτή την ιδιότητα.

23 Συναφώς, οι καθώς ισχυρίζονται, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλομένη διάταξη δεν αφορά, ατομικώς, τα μέλη της BNS, συμπεριλαμβανομένου του δευτέρου προσφεύγοντος, διότι η διάταξη αυτή τους επηρεάζει μόνον υπό την αντικειμενική τους ιδιότητα των παραγωγών ζωοτροφών με βάση υπολείμματα τροφίμων και, επομένως, βρίσκονται σε μια αντικειμενικά καθορισμένη κατάσταση, δυναμένη να συγκριθεί με αυτή οποιουδήποτε άλλου επιχειρηματία ο οποίος μπορεί, πραγματικώς ή δυνητικώς, να εισέλθει στην αγορά αυτή. Τα μέλη της BNS δεν εξατομικεύονται, επομένως, έναντι της προσβαλλομένης διατάξεως.

24 Το Κοινοβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, προσθέτει ότι, ακόμη και αν τα μέλη της BNS, ειδικευμένα στη μεταποίηση των υπολειμμάτων τροφίμων, διαθέτουν εξέχουσα θέση στην αγορά και, για τον λόγο αυτό, θίγονται ιδιαίτερα από την προσβαλλομένη διάταξη, το γεγονός αυτό δεν αρκεί για να εξατομικεύονται σε σχέση με οποιονδήποτε άλλο επιχειρηματία (διάταξη του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1999, T-11/99, *Van Parys κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1999,

σ. II-2653, σκέψη 50). Εξάλλου, η ιδιαίτερη αυτή οικονομική επίδραση δεν μπορεί να συγκριθεί με την κατάσταση της προσφεύγουσας στην υπόθεση από την οποία προέκυψε η απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorniu κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-1853), κατά την οποία ο προσφεύγων διάδικος πράγματι βρέθηκε σε μια κατάσταση που τον χαρακτήριζε, έναντι του προσβαλλομένου κανονισμού, σε σχέση με τον κύκλο όλων των λοιπών επιχειρηματιών.

- 25 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει επιπλέον ότι, ακόμη και αν, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή γνώριζαν την κατάσταση των μελών της BNS, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να εξατομικεύσει τα μέλη της BNS (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουνίου 1980, 789/79 και 790/79, Calpak και Società emiliana lavorazione frutta κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 311, σκέψη 9).
- 26 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλομένη διάταξη αφορά ατομικώς τόσο την BNS όσο και τον δεύτερο αναιρεσιόντα.
- 27 Πρώτον, υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι, παρά τον κανονιστικό χαρακτήρα του κανονισμού 1774/2002 που περιλαμβάνει την προσβαλλομένη διάταξη, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι η εν λόγω διάταξη τους αφορά ατομικά (προπαρατεθείσα απόφαση Codorniu κατά Συμβουλίου, σκέψη 19).
- 28 Όσον αφορά την BNS, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν, πρώτον, ότι αυτή την αφορά ατομικώς λόγω του ρόλου του διαπραγματευτή που διαδραμάτισε στο πλαίσιο της νομοθετικής διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση του κανονισμού 1774/2002.
- 29 Ο ρόλος του διαπραγματευτή απορρέει από το γεγονός ότι η BNS διεξήγαγε διάφορες ενημερωτικές συζητήσεις με τους εκπροσώπους του Κοινοβουλίου και τους υπέβαλε γραπτώς διάφορες γνώμες επί των υγειονομικών κανόνων που έχουν εφαρμογή στα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον

άνθρωπο. Είχε επίσης συναντήσει εκπροσώπους της Επιτροπής κατά τη διάρκεια διασκέψεων, κατά τις οποίες είχε εκθέσει την κατάσταση των μελών της, είχε παρουσιάσει λεπτομερώς την κατάσταση όσον αφορά την ανακύκλωση υπολειμμάτων τροφίμων στη Γερμανία και είχε παράσχει πληροφορίες ως προς την πλέον πρόσφατη κατάσταση των επιστημονικών γνώσεων καθώς και ως προς τις οικονομικές και περιβαλλοντικές συνέπειες της πλήρους απαγορεύσεως χρήσεως των υπολειμμάτων τροφίμων για ζωοτροφές. Ορισμένα στοιχεία που είχαν αποτελέσει αντικείμενο των διασκέψεων αυτών είχαν επίσης διαβιβαστεί γραπτώς στην Επιτροπή.

- 30 Η ιδιότητα της BNS ως διαπραγματεύτριας απορρέει επίσης από το γεγονός ότι συμμετείχε σε πολυάριθμες συζητήσεις με τον υπεύθυνο για την προστασία των καταναλωτών, τα τρόφιμα και τη γεωργία Γερμανό ομοσπονδιακό υπουργό. Του είχε υποβάλει γραπτώς πολλές γνώμες επί των ζητημάτων που συνδέονται με τις υπαγορευθείσες απαγορεύσεις όσον αφορά τις ζωοτροφές. Είχε επίσης κληθεί από τον υπουργό αυτό να διατυπώσει την άποψή της επί των εξαιρετικών και μεταβατικών διατάξεων που επρόκειτο να θεσπιστούν στο πλαίσιο του κανονισμού 1774/2002 και είχε ανταποκριθεί στο αίτημα αυτό υποβάλλοντας γραπτώς στον εν λόγω υπουργό γνωμοδότηση, με ημερομηνία 1η Ιουλίου 2002. Εξάλλου, υπήρξε προνομιούχος συνομιλητής των γερμανικών αρχών για την τελειοποίηση των μεταβατικών μέτρων που αποτελούν αντικείμενο της αποφάσεως 2003/328.
- 31 Δεύτερον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι η BNS μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά της προσβαλλομένης διατάξεως για τον λόγο ότι εκπροσωπεί τα συμφέροντα επιχειρήσεων, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται ο δεύτερος αναιρεσείων, οι οποίες μπορούν οι ίδιες να προσβάλλουν παραδεικτώς την εν λόγω διάταξη (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1995, T-447/93 έως T-449/93, ΑΙΤΕC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1971, σκέψεις 60 έως 62, και της 5ης Δεκεμβρίου 2002, T-114/00, Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-5121, σκέψεις 63 επ.).
- 32 Η νομιμοποίηση για την άσκηση προσφυγής του δευτέρου προσφεύγοντος καθώς και των λοιπών μελών της BNS απορρέει από το γεγονός ότι ο κανονισμός 1774/2002, που περιλαμβάνει την προσβαλλομένη διάταξη, τους αφορά ατομικά και άμεσα.

- 33 Τα μέλη της BNS, συμπεριλαμβανομένου του δευτέρου προσφεύγοντος, θίγονται από την προσβαλλόμενη διάταξη λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τους χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, και εξ αυτού του γεγονότος τους εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο με αυτόν της περιπτώσεως του αποδέκτη της διατάξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής ΕΟΚ, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 939).
- 34 Κατά τους προσφεύγοντες, η εξατομίκευση αυτή απορρέει από το γεγονός ότι ο κανονισμός 1774/2002 εκδόθηκε αφού τα μέλη της BNS αποτέλεσαν αντικείμενο, από τις 3 έως τις 7 Σεπτεμβρίου 2001, επιθεωρήσεως που πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό της Επιτροπής. Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι η εξατομίκευση μπορεί να απορρέει από το γεγονός ότι οι έρευνες επί των οποίων στηρίζεται η προσβαλλόμενη πράξη αφορούσαν τον οικείο επιχειρηματία (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Φεβρουαρίου 1984, 239/92 και 275/82, Allied Corporation κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1005, σκέψη 12, και της 7ης Μαΐου 1987, 240/84, NTN Togo Bearing κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 1809, σκέψη 5).
- 35 Εξάλλου, ο κανονισμός 1774/2002 αφορά τα μέλη της BNS ατομικά λόγω του ότι τα αποτελέσματα του κανονισμού αυτού τα θίγουν κατά τρόπο ιδιαίτερα σοβαρό. Συναφώς, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι, κατά τη νομολογία, ένας επιχειρηματίας εξατομικεύεται κατά τρόπο ανάλογο του αποδέκτη αν το προσβαλλόμενο μέτρο τον θίγει κατά τρόπο ιδιαίτερα σοβαρό, λόγω της ειδικής καταστάσεώς του στην αγορά και των επιπτώσεων του μέτρου αυτού στην επιχείρησή του (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, Extramet Industrie κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψεις 16 επ.· προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Lenz στην προπαρατεθείσα υπόθεση Codorniu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1856, σημείο 52). Από τη νομολογία επίσης προκύπτει ότι επηρεάζεται κανείς ατομικά λόγω του ότι το προσβαλλόμενο μέτρο προσβάλλει ή μπορεί να προσβάλλει κατά τρόπο ουσιώδη τα συμφέροντα του προσφεύγοντος (απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Μαΐου 2002, T-177/01, Jégo-Quéré κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2365, σκέψη 51, και προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Jacobs στο πλαίσιο της αποφάσεως Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, προπαρατεθείσα, Συλλογή 2002, σ. I-6681, σημείο 102, παράγραφος 4).

36. Εν προκειμένω, ο κανονισμός θίγει τα μέλη της BNS κατά τρόπο ιδιαίτερα σοβαρό, καθόσον αυτά υποχρεούνται να παύσουν εξ ολοκλήρου τη δραστηριότητά τους, για την οποία έχουν ειδικές άδειες, κατ' εφαρμογήν της εθνικής νομοθεσίας.
37. Η απαγόρευση αυτή αφορά επίσης τα μέλη της BNS κατά τρόπο εισάγοντα διάκριση καθόσον, διαφορετικά από την ανακύκλωση των υπολειμμάτων τροφίμων που πραγματοποιείται εντός άλλων κρατών μελών, η απαγορευθείσα από τον κανονισμό μέθοδος ανακυκλώσεως συνιστά, στη Γερμανία, αυτοτελή οικονομική δραστηριότητα στην οποία τα μέλη της BNS έχουν εξειδικευθεί και για την οποία πραγματοποίησαν τις αναγκαίες επενδύσεις ώστε να διασφαλίζουν την επεξεργασία και την παρασκευή των αποβλήτων κατά τρόπο ασφαλή για την υγεία των ζώων και των ανθρώπων.
38. Οι προσφεύγοντες προσθέτουν ότι, λόγω των διαφόρων διαβημάτων της BNS, ο ξεχωριστός χαρακτήρας της καταστάσεως στην οποία βρίσκονταν τα μέλη της ήταν γνωστός στους συντάκτες του κανονισμού 1774/2002, πράγμα που εξατομικεύει τα μέλη της BNS.
39. Τα μέλη της BNS βρίσκονται, επιπλέον, σε ειδική κατάσταση λόγω του γεγονότος ότι οι μεταβατικές διατάξεις που προβλέπονται από την προσβαλλομένη διάταξη τα αφορούν ειδικώς. Συναφώς, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται, πρώτον, ότι, αν πρέπει και μπορούν να προβλεφθούν μεταβατικές διατάξεις, αυτό πρέπει να συμβεί ακριβώς έναντι των μελών της BNS, τα οποία υπόκεινται σε αυστηρά μέτρα αδείας και επιτηρήσεως εκ μέρους των γερμανικών αρχών. Υποστηρίζουν, δεύτερον, ότι οι εν λόγω μεταβατικές διατάξεις τα αφορούν ειδικώς λόγω του γεγονότος ότι συνεργάτες της Γενικής Διευθύνσεως «Υγεία και προστασία των καταναλωτών» της Επιτροπής πραγματοποίησαν στις 28 και 31 Οκτωβρίου 2002 ενημερωτική επίσκεψη, αφορώσα τη χρήση των υπολειμμάτων τροφίμων για τη διατροφή των ζώων, σε ορισμένα μέλη της BNS. Προσθέτουν ακόμη ότι η ειδική κατάστασή τους επιβεβαιώνεται από την έκδοση της αποφάσεως 2003/328. Κατ' αυτούς, η απόφαση αυτή πιστοποιεί ότι ο κοινοτικός νομοθέτης και το αρμόδιο επιστημονικό σώμα θεωρούν ότι οι προβλεπόμενες από την απόφαση εξαιρέσεις δικαιολογούνται από τις ειδικές νομικές και ουσιαστικές περιστάσεις της χρήσεως των υπολειμμάτων τροφίμων στη Γερμανία και, επομένως, από την ειδική κατάσταση των μελών της BNS.

- 40 Τρίτον, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι, αν, υπό τις παρούσες περιστάσεις, εκτιμηθεί ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη μόνο λόγω του κανονιστικού χαρακτήρα της εκδοθείσας κοινοτικής πράξεως, αυτοί δεν θα τύχουν δικαστικής προστασίας για τον λόγο και μόνον ότι ο κανονισμός αυτός αφορά επίσης άλλα πρόσωπα, τα οποία δεν βρίσκονται στην ίδια με αυτούς ειδική κατάσταση. Αυτή η άρνηση παροχής προστασίας θα αντιφάσκει προς το γράμμα και τον σκοπό του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (βλ., υπό την έννοια αυτή, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Lenz στο πλαίσιο της αποφάσεως Codorniu κατά Συμβουλίου, που προπαρατέθηκαν, σημεία 25 επ.).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 41 Δυνάμει του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Πρωτοδικείο μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.
- 42 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι τα έγγραφα του φακέλου το έχουν επαρκώς δια φωτίσει και αποφασίζει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου αυτού, να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία.
- 43 Κατ' επανάληψη έχει κριθεί ότι μια πράξη γενικής ισχύος, όπως είναι μια διάταξη κανονισμού, είναι δυνατόν, υπό ορισμένες συνθήκες, να αφορά ατομικά ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα και, ως εκ τούτου, να έχει έναντι αυτών τον χαρακτήρα αποφάσεως. Αυτό συμβαίνει όταν η εν λόγω πράξη θίγει ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων του ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο και, ως εκ τούτου, το εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, σκέψη 36, και την παρατιθέμενη νομολογία).

- 44 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, το παραδεκτό των προσφυγών που ασκούνται, όπως εν προκειμένω, από μια ένωση μπορεί να γίνει δεκτό, αν η ένωση αυτή συμμετείχε στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλομένης πράξης, στο πλαίσιο τριών τουλάχιστον κατηγοριών καταστάσεων: όταν μια νομική διάταξη της αναγνωρίζει ρητά μια σειρά δυνατοτήτων διαδικαστικού χαρακτήρα· όταν η ίδια η ένωση εξατομικεύεται λόγω του ότι θίγονται τα ίδια συμφέροντά της ως ενώσεως και συγκεκριμένα διότι η πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση θίγει τη θέση της ως διαπραγματεύτριας· ή όταν εκπροσωπεί τα συμφέροντα επιχειρήσεων οι οποίες νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή (διατάξεις του Πρωτοδικείου Federolio κατά Επιτροπής, προπαρατέθηκε, σκέψη 61· της 8ης Δεκεμβρίου 1998, T-38/98, ANB κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-4191, σκέψη 25, και Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, προπαρατέθηκε, σκέψη 47).
- 45 Εν προκειμένω, η BNS δεν μπορεί να επικαλεστεί καμία από τις τρεις αυτές καταστάσεις για να δικαιολογήσει τη νομιμοποίησή της για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως της προσβαλλομένης διατάξεως.
- 46 Επιβάλλεται η διαπίστωση, κατ' αρχάς, ότι οι προσφεύγοντες δεν διεκδικούν κανένα δικαίωμα διαδικαστικής φύσεως που το κοινοτικό δίκαιο να αναγνωρίζει στην BNS και το οποίο επιπλέον να θίγεται από την προσβαλλομένη διάταξη.
- 47 Ως προς τον ρόλο που η BNS διαδραμάτισε έναντι του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής, είναι αληθές ότι, αν θιγεί η θέση μιας ενώσεως ως διαπραγματεύτριας, το γεγονός αυτό μπορεί, αν η ένωση αυτή συμμετείχε στη διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως, να επηρεάζει τα ειδικά συμφέροντα της ενώσεως αυτής (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 1988, 67/85, 68/85 και 70/85, Van der Kooy κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 219, σκέψεις 21 έως 24, και της 24ης Μαρτίου 1993, C-313/90, CIRFS κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-1125, σκέψεις 28 έως 30), διευκρινίζεται όμως ότι η θέση διαπραγματεύτριας που κατέχει η ένωση πρέπει να καθορίζεται σαφώς και να συνδέεται στενά με αυτό τούτο το αντικείμενο της

εκδοθείσας πράξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Μαΐου 2000, C-106/98 P, Comité d'entreprise de la Société française de production κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-3659, σκέψη 45).

- 48 Πάντως, εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες δεν αποδεικνύουν ότι η BNS κατείχε θέση διαπραγματευτή σαφώς καθορισμένη και στενά συνδεδεμένη με αυτό τούτο το αντικείμενο της προσβαλλομένης διατάξεως και ότι η θέση αυτή εμποδίστηκε από την έκδοση της εν λόγω διατάξεως.
- 49 Πράγματι, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η απλή προσκόμιση πληροφοριών στα κοινοτικά θεσμικά όργανα κατά τη νομοθετική διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του κανονισμού 1774/2002, ιδίως κατά τις συνεδριάσεις μεταξύ της BNS και των εν λόγω θεσμικών οργάνων, δεν αρκεί για να αποδειχθεί ότι η προσβαλλομένη διάταξη θίγει σαφώς καθορισμένη θέση διαπραγματευτή της BNS. Αυτή η παροχή πληροφοριών επιτρέπει, το πολύ πολύ, να αποδειχθεί η συμμετοχή της BNS στη διαδικασία επεξεργασίας του κανονισμού που περιλαμβάνει την προσβαλλομένη διάταξη. Όμως, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο παρεμβαίνει, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, στη διαδικασία που οδηγεί στην έκδοση κοινοτικής πράξεως δεν είναι ικανό να εξαιτομικεύει το εν λόγω πρόσωπο σε σχέση με την οικεία πράξη παρά μόνον αν η εφαρμοστέα κοινοτική κανονιστική ρύθμιση του χορηγεί ορισμένες διαδικαστικές εγγυήσεις (διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Αυγούστου 1995, T-585/93, Greenpeace κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2205, σκέψη 56, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιανουαρίου 2002, T-47/00, Rica Foods κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-113, σκέψη 55). Αυτό όμως δεν συμβαίνει εν προκειμένω.
- 50 Στη συνέχεια, το μη αμφισβητηθέν γεγονός ότι η BNS υπήρξε ο συνομιλητής των γερμανικών αρχών δεν μπορεί, ούτε αυτό, να πιστοποιήσει ότι εθίγη μια θέση διαπραγματευτή. Συγκεκριμένα, η ιδιότητα του συνομιλητή της BNS, ιδίως καθόσον εκλήθη να υποβάλει στις εν λόγω αρχές μια γνώμη επί του ζητήματος των μεταβατικών μέτρων που επρόκειτο να προβλεφθούν με τον κανονισμό 1774/2002, πιστοποιεί μόνον το γεγονός ότι οι γερμανικές αρχές έκριναν σκόπιμο αυτή να

συμμετάσχει, σε βαθμό που είναι αδύνατο να καθοριστεί, στη διαμόρφωση της θέσεως των γερμανικών αρχών, όπως αυτή εκφράστηκε στο πλαίσιο του Συμβουλίου κατά την έκδοση του κανονισμού που περιλαμβάνει την προσβαλλομένη διάταξη. Επομένως, δεν αποδείχθηκε ότι η θέση της BNS ως διαπραγματευτριας εθίγη από την προσβαλλομένη διάταξη (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2000, T-268/99, Fédération nationale d'agriculture biologique des régions de France κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-2893, σκέψη 55).

51 Ούτε τα επιχειρήματα που προέβησαν οι προσφεύγοντες αποδεικνύουν τη νομοποίηση του δευτέρου εκ των προσφευγόντων ή οποιουδήποτε άλλου μέλους της BNS για την άσκηση προσφυγής.

52 Πράγματι, όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα κατά το οποίο η προσβαλλομένη διάταξη αφορά τα μέλη της BNS ατομικά λόγω του γεγονότος ότι ο κανονισμός 1774/2002 εκδόθηκε αφού ορισμένα από τα μέλη αυτά αποτέλεσαν αντικείμενο επιθεωρήσεως εκ μέρους των υπηρεσιών της Επιτροπής κατά τον μήνα Σεπτέμβριο 2001, αρκεί να γίνει παραπομπή σ' αυτά που αναφέρθηκαν ανωτέρω, στη σκέψη 48. Εν προκειμένω, καμία διάταξη του κοινοτικού δικαίου δεν επέβαλλε στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο να ακολουθήσουν, προκειμένου να εκδώσουν τον κανονισμό 1774/2002, διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας τα μέλη της BNS θα τύχαιναν διαδικαστικών εγγυήσεων. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι έρευνες που πραγματοποιήθηκαν για λογαριασμό της Επιτροπής σε ορισμένα μέλη της BNS δεν έχουν ως αποτέλεσμα την εξατομίκευση των μελών αυτών της BNS έναντι της προσβαλλομένης διατάξεως.

53 Ως προς το επιχείρημα, κατά το οποίο η προσβαλλομένη διάταξη αφορά τα μέλη της BNS ατομικά λόγω του ότι η διάταξη αυτή τα θίγει κατά τρόπο ιδιαίτερα σοβαρό, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το γεγονός ότι ορισμένοι επιχειρηματίες θίγονται οικονομικώς από μια πράξη περισσότερο απ' ό,τι

άλλοι δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι η εν λόγω πράξη τους αφορά ατομικώς (διατάξεις του Πρωτοδικείου Van Parys κ.λπ. κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσα, σκέψη 50, και της 24ης Ιανουαρίου 2001, T-112/00 και T-122/00, Iberotam κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-97, σκέψη 70).

54 Εξάλλου, το γεγονός ότι τα μέλη της BNS υποχρεούνται να παύσουν αυτοτελή οικονομική δραστηριότητα που ασκούν δυνάμει εθνικών αδειών δεν μπορεί να τους εξατομικεύει υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ. Πράγματι, οι προσφεύγοντες ούτε αποδεικνύουν ούτε ισχυρίζονται ότι μόνον τα σημερινά μέλη της BNS μπορούν να τύχουν αυτών των αδειών στη Γερμανία. Επιπλέον, ούτε αποδεικνύουν ούτε ισχυρίζονται κατά μείζονα λόγο ότι αυτή η αυτοτελής οικονομική δραστηριότητα δεν μπορεί να ασκηθεί από επιχειρηματία εντός άλλου κράτους μέλους. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα μέλη της BNS βρίσκονται σε μια κατάσταση δυναμένη να συγκριθεί με αυτήν οποιοδήποτε άλλου επιχειρηματία που θα μπορούσε, στο παρόν ή στο μέλλον, να ασκεί ανάλογη με τη δική τους δραστηριότητα (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Πρωτοδικείου της 6ης Μαΐου 2003, T-45/02, DOW AgroSciences κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 43, και την παρατιθέμενη νομολογία).

55 Επιπλέον, πρέπει ακόμη να παρατηρηθεί ότι, αντίθετα προς αυτό που υποστηρίζουν οι προσφεύγοντες, το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ήσαν ενήμεροι για την ειδική κατάσταση των μελών της BNS, λόγω των διαβημάτων της τελευταίας ενώπιον των θεσμικών αυτών οργάνων, θα ήταν δυνατό να εξατομικεύει τα μέλη αυτά μόνον αν υπήρχε διάταξη κοινοτικού δικαίου που να υποχρεώνει τους συντάκτες του κανονισμού 1774/2002 να λάβουν υπόψη την ειδική αυτή κατάσταση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1985, 11/82, Πειραϊκή Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 207, σκέψεις 21 και 28). Όμως αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Πράγματι, ούτε το άρθρο 152, παράγραφος 4, στοιχείο β', ΕΚ, βάσει του οποίου εκδόθηκε ο κανονισμός 1774/2002, ούτε καμία άλλη διάταξη του κοινοτικού δικαίου επιβάλλουν στους συντάκτες του κανονισμού αυτού να λάβουν υπόψη την ειδική κατάσταση επιχειρήσεων, όπως είναι τα μέλη της BNS, κατά την έκδοση κανονισμών σε θέματα δημόσιας υγείας. Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι τα θεσμικά όργανα, τα οποία συμμετείχαν στην επεξεργασία του κανονισμού που

περιέχει την προσβαλλομένη διάταξη, ήσαν ενήμερα για την κατάσταση των μελών της BNS δεν μπορεί να τα εξατομικεύει έναντι της διατάξεως αυτής.

- 56 Ως προς τον ισχυρισμό, κατά τον οποίο η ειδική κατάσταση των μελών της BNS απορρέει από το γεγονός ότι τα προβλεπόμενα από την προσβαλλομένη διάταξη μεταβατικά μέτρα τα αφορούν ειδικώς, αρκεί να παρατηρηθεί ότι η προσβαλλομένη διάταξη προβλέπει ότι θεσπίζονται μεταβατικά μέτρα αν εντός των κρατών μελών υπήρχαν κατάλληλα συστήματα ελέγχου πριν από την εφαρμογή του κανονισμού 1774/2002. Από το ίδιο το γράμμα της προσβαλλομένης διατάξεως προκύπτει ότι το κριτήριο θεσπίσεως μεταβατικών μέτρων είναι αντικειμενικό και ότι αυτά αφορούν τα μέλη της BNS μόνον υπό την ιδιότητά τους των επιχειρηματιών που υπόκεινται σε κατάλληλα συστήματα ελέγχου. Τίποτε στο γράμμα της διατάξεως αυτής δεν δείχνει, επομένως, ότι η δυνατότητα θεσπίσεως μεταβατικών μέτρων αφορά ειδικά τα μέλη της BNS (απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2000, T-138/98, ACAV κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-341, σκέψη 64, και παρατιθέμενη νομολογία). Υπό τις περιστάσεις αυτές, το γεγονός ότι τα μέλη μιας υπηρεσίας της Επιτροπής πραγματοποίησαν ενημερωτική επίσκεψη, αφορώσα τη χρησιμοποίηση των υπολειμμάτων τροφίμων για ζωοτροφές, σε ορισμένα μέλη της BNS, μετά από τη θέσπιση της προσβαλλομένης διατάξεως, είναι εντελώς αλυσιτελές στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως.
- 57 Τέλος, μολονότι η προϋπόθεση να τον αφορά ατομικά η οικεία διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα της αρχής της παροχής αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας λαμβανομένων υπόψη των διαφόρων περιστάσεων που είναι δυνατό να εξατομικεύουν τον προσφεύγοντα, η ερμηνεία αυτή δεν είναι δυνατόν να καταλήξει στο να μη λαμβάνεται υπόψη η εν λόγω προϋπόθεση, η οποία ρητώς προβλέπεται στη Συνθήκη, χωρίς να υπάρξει υπέρβαση των αρμοδιοτήτων που αναγνωρίζει στα κοινοτικά δικαστήρια (προπαρατεθείσα απόφαση Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, σκέψη 44).
- 58 Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσβαλλομένη διάταξη δεν αφορά ατομικά υπό την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, κανένα από τους προσφεύγοντες.

- 59 Συνεπώς, η παρούσα προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι απαράδεκτου.

Επί των αιτήσεων παρεμβάσεως

- 60 Δεδομένου ότι η παρούσα προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί προδήλως απαράδεκτη, παρέλκει πλέον η απόφαση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως προς υποστήριξη των αιτημάτων των προσφευγόντων που υπέβαλαν το Landwirtschaftskammer Vorarlberg και οι Wohlgenannt και Taferner.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 61 Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Επειδή οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να φέρουν, εκτός των δικών τους δικαστικών εξόδων, τα δικαστικά έξοδα των καθών διαδίκων, σύμφωνα με τα αιτήματα των τελευταίων.
- 62 Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφοι 4 και 6, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή, το Landwirtschaftskammer Vorarlberg, καθώς και οι Wohlgenannt και Taferner, φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.**
- 2) Η απόφαση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως του Landwirtschaftskammer Vorarlberg και των Wohlgenannt και Taferner παρέλκει.**
- 3) Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα καθώς και αυτά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.**
- 4) Η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.**
- 5) Το Landwirtschaftskammer Vorarlberg καθώς και οι Wohlgenannt και Taferner, αιτούντες παρέμβαση, φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 10 Μαΐου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung